

TEKİRDAĞ: KÜÇÜCÜK MİNİCİK İÇİ DOLU GÜZELLİK

Bir yere giderken, yanından yöresinden geçtiğiniz yerleşimleri merak eder misiniz? Antalya'ya giderken mesela, ne menem bir kenttir şu Burdur ya da Isparta diye merak edip yolunuzu biraz uzatmayı göze alırsınız? Ya da içinden geçtiğiniz kentin size ne vaad ettiğini bilmeden, asıl hedefinize geç varmayı. Bazı yerler hiç çağırılmaz, hatta sırlarını saklar, bazılarıyla Tekirdağ gibi biraz daha şanslıdır. Tekirdağ, adıyla anılan rakısı ve köftesi dolayısıyla zaten çokça yolcunun uğradığı bir kent. Ama esas olarak civarındaki Şarköy, Kumbağ, Mürefte gibi yazlık yerleşimleriyle biliniyor ve rakı da dahil sadece bunlarla anılmayı hak etmiyor. Bilinçli ve merkezi bir korunma programına alınsa sadece evleri bile bir dünya Tekirdağ'ın.

*Uzun ve neşeli bir sabili
var Tekirdağ'ın.
Varlıklarıyla en beten
kentleri bile gülümseten
üniversite öğrencileri
çay bahçelerinde
oturuyorlar.
Marmara ve Trakya'nın
bemen bemen her yerinin
Anadolu içleriyle
kıyaslandığında göze
çarpan rahatlığı burada
da var. Kimse gözleriyle
sizi rahatsız etmiyor.*

İstanbul'dan Tekirdağ istikametine doğru ilerliyoruz, yazlık siteler üzerimize üzerimize geldiği için Tekirdağ'dan da açıkçası çok şey beklemiyoruz. En fazla bir köfte yiyip geçecek gibi görünüyoruz, çünkü yol hiçbir sürpriz ve güzellik vaad etmiyor. Ama Tekirdağ şipşirin bir kentmiş ve öğle saatlerinde geldiğimiz kentten, ertesi gün öğleden sonra ayrılabiliriz ancak.

Uzun ve neşeli bir sahili var Tekirdağ'ın. Varlıklarıyla en beten kentleri bile gülümseten üniversite öğrencileri çay bahçelerinde oturuyorlar. Marmara ve Trakya'nın hemen hemen her yerinin Anadolu içleriyle kıyaslandığında göze çarpan rahatlığı burada da var. Kimse gözleriyle sizi rahatsız etmiyor.

Geçmiş çok eskilere dayanan, Kalkolitik Çağ'dan (M.Ö. 5000-3000) günümüze Trak, Pers, Roma, Bizans ve Osmanlı dönemlerinin tarihi eser ve kalıntılarına sahip zengin bir kent Tekirdağ. Antik tarihçi Herodot'un verdiği bilgilere göre Tekirdağ'ın bilinen en eski adı Bisanthe. M.Ö. 334 tarihinden sonra Roma kaynaklı Rhaedesthus adına rastlanıyor. Bu dönemde kullanılan bir diğer adı da Rodoşuk anlamına gelen Rodosto. XIV yy.da Osmanlılar Tekirdağ'ı Bizans Tekfurundan aldıktan sonra Rodosto adı Rodoşuk olarak kullanıldı.

miş ve XVIII yüzyıla kadar böyle anılmış. 1927 yılında Güneybatısındaki Tekfur Dağları'ndan (Bugünkü adıyla Ganos Dağları) esinlenerek Tekirdağ olarak değiştirilmiş. Ama Rodoscuk adı daha çok yakışıyor kente. Dağ sözcüğünün çağrıştırdığı büyüklük değil, "cuk" e-kiyle pekiştirilen sevimlilik ve küçüklük yakışıyor kente. Adı adına eş bir de oteli var hemen sahilde. Kent merkezindeki iki otelden biri olan Rodosto Otel, 150 yıllık bir Roma evinden bozma, temiz ve ucuz bir otel.

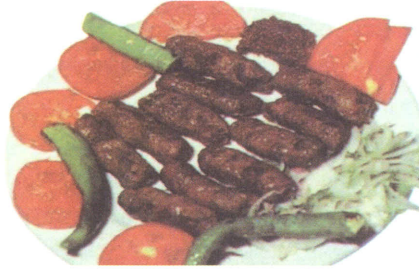

Kenti daha yakından tanımak için ara sokaklarında geziyoruz. Denizden birazcık yüksekteyiz. Artık çok çok az kalmış dünya güzeli tarihi evleri var Tekirdağ'ın. Bazıları restore edilmiş ama çoğu çürüyor. Tekirdağ'ın eski dokusuna ait müzedeki fotoğrafları ve gravurleri görünce daha da üzüleceğiz. Hiç yurtdışına çıkmadım ama anlatılanlardan, fotoğraflardan gördüğüm kadarıyla aklıma Amsterdam evleri geliyor ve içimden tüm dünyayı gezmiş bir bilmiş edasıyla "Gavur yapmış hocam. Bizse sadece bozmayı biliriz" demek geçiyor.

Namık Kemal'in 1840 yılında Tekirdağ'da doğduğu ev müzeye dönüştürülmüş.

Bir diğer müze "Rakoczy Müzesi" de eski bir Türk evi. Yapı, 1700'lerde son yıllarını Tekirdağ'da geçiren Erdel Prensi ve Macar Halk Kurtuluş kahramanı II. Rakoczy French'in anlarına izafeten Macar hükümetince müze olarak düzenlenmiş.

Cumhuriyet döneminde Vali Konağı olarak yapılan Tekirdağ Arkeoloji ve Etnografya Müzesi'nde taş eserler, arkeolojik eserler, etnografik eserler, Helenistik, Roma ve Bizans dönemine ait mimari parçalar, Perinthos (Marmara Ereğlisi), Heraion (Karaevlialtı), Byzante (Barbaros), Apri (Kermeyan) ve Tekirdağ'ın diğer ilçe sınırları içerisindeki ören yerlerinde bulunmuş steller, adak stelleri, heykellerden oluşan taş eserler ile pişmiş toprak Ana Tanrıça kabı, günlük kullanım kapları, krater ve ampforalar, madeni heykelcikler görülebiliyor.

Bir de trekkingcilerin uğrak yerlerinden biri olan Uçmakdere'si var Tekirdağ'ın. Biz tam içinden geçtik ama bir başka zamana bıraktık orayı keşfetmeyi.

Yeme içme faslına gelince, Tekirdağ'da sadece rakı yok. Biz mevsimine rastlayamadık ama çok özel bir kirazı varmış mesela. Haziran ayında festivali de yapılmış ve önümüzdeki yıl 40'incisi gerçekleşecekmiş. Karpuzu, beyaz peyniri ve denizinin az tuzlu olması nedeniyle lüferi pek meşhurmüş. Köftesi gerçekten köfteydi ama. Nerde yedin der-seniz, sorduk soruşturduk, en şatafatsız dükkandaymış en esaslısı, bulduk yedik. Bir de peynir tatlısı geldi, üzerinize afiyet!

Artık çok çok az kalmış dünya güzeli tarihi evleri var Tekirdağ'ın. Bazıları restore edilmiş ama çoğu çürüyor. Tekirdağ'ın eski dokusuna ait müzedeki fotoğrafları ve gravurleri görünce daha da üzüleceğiz. Hiç yurtdışına çıkmadım ama anlatılanlardan, fotoğraflardan gördüğüm kadarıyla aklıma Amsterdam evleri geliyor ve içimden tüm dünyayı gezmiş bir bilmiş edasıyla "Gavur yapmış hocam. Bizse sadece bozmayı biliriz" demek geçiyor.

37

teb haberler

